

MAN VAN NU

Blad voor de man van de 21e eeuw

december 2011

*Dit blad wordt uitgegeven onder auspiciem van **Rok Voor Mannen.nl** De website voor mannen of jongens die graag in plaats van een broek, een rok dragen.*

- Rok voor Mannen bijeenkomsten
- Jochie protesteert in rok
- Op de catwalk gespot

Van de redactie

*Veel leesplezier met
dit nieuwe nummer.*

De redactie,

*Willi
Wiha
Jos*

Voor je ligt het 3e nummer van Man van Nu. Deze uitgave is nu, naast de pdf file zoals met de andere uitgave, te zien als digitaal magazine. Dit houdt in dat je nu online de pagina's kunt omslaan zoals met een gedrukte versie. Een gedrukte versie zit er helaas nog steeds niet in i.v.m. de kosten. Mocht er een gulle gever tussen de lezers zitten of een goed betalend bedrijf welke graag reclame wil maken in dit blad dan horen we heel graag van jullie.

We zijn sinds kort ook te volgen op twitter via

[@rokvoormannen](https://twitter.com/rokvoormannen)

follow us on
twitter

Inhoud

Pagina

3

Bijeenkomst 29 oktober 2011

Een internationale bijeenkomst in Antwerpen. Mannelijke rokdragers uit Nederland, België, Duitsland en Frankrijk waren aanwezig.

6

Op De Catwalk Gespot

De afgelopen periode zijn er weer veel mannelijke modellen in een rok op de catwalk gespot. Een uitgebreid overzicht met vele foto's hebben we voor je verzameld.

11

Rokvoormannen bijeenkomst in Museum.

Een tentoonstelling in Amsterdam over het de mannelijke mode door de eeuwen heen. Een uitstekend moment om als groep hier naar toe te gaan.

13

Wie ben ik

Dit keer hebben we Jos bereid gevonden om een stukje te schrijven over zijn rok verleden, van hoe het is ontstaan tot hoe hij er nu mee omgaat.

15

Jochie protesteert in rok

Een Brits jochie was het niet eens met zijn school regels dat hij geen korte broek mag dragen en ging daarom maar in rok naar school. Hij werd zelfs genomineerd voor een

17

Bijeenkomst Rok Voor Mannen

Afgelopen zomer op een mooie zomerse dag een bijeenkomst in Amsterdam.

19

Interview voor de Belgische radio

Een tijdje terug nam de VRT contact op of er iemand bereid was een interview voor de radio te geven. Dirk bood zich aan om dit te doen en hierbij zijn verslag.

Bijeenkomst 29 oktober 2011

Zoals de vorige keer afgesproken was zal de volgende bijeenkomst in het schone Antwerpen zijn. "Wie van jullie heeft goesting (Vlaams voor zin) om ons te verblijden met zijn/haar aanwezigheid?": Dat was de vraag van Jos half Augustus op het forum. Dezelfde vraag heeft hij gesteld op het Duitse en Franse forum. Uiteindelijk resulteerde dit in een samenkomst uit diverse landen van totaal 12 rokdragende mannen.

Jan Reijman:

Geweldig gezellig. Ik vond het een bijzonder aangename ontmoeting en was op tijd weer thuis. De gehele treinreis terug had ik een big smile op mijn gezicht, ook al omdat het me was gelukt ondanks mijn beperkingen tóch erbij te zijn. Misschien de volgende keer weer? Hoewel ik er door mijn beperkingen niet erg lang bij kon zijn vond ik het een bijzonder aangename ontmoeting en het is erg leuk om eens in persoon van gedachten te wisselen in plaats van op een forum. Tijdens de kennismaking op het terras van café Pansjee ging het trouwens nauwelijks over inhoudelijke zaken maar werd er meer gelachen en gedold. Er was wel een beetje een taalbarrière met de Fransen en het werd een beetje handen- en voetenwerk. Gelukkig hadden we Jos als een soort tolk bij ons.

Jean Luc: MERCI

Treintje:

Het was inderdaad erg gezellig en we zijn pas laat naar huis gegaan. Op het hoogtepunt waren we met een man of 12, dus best een flinke grote groep. We hadden dan ook veel bekijks, veel meer dan in Amsterdam eerder dit jaar. Het was een internationaal gebeuren met deelnemers uit Nederland, België Duitsland en zelfs uit Frankrijk.

ken we de aandacht van een groep toeristen die meer belangstelling hadden voor ons dan voor de kathedraal waar de gids ze op wees.

Na enige besluiteloosheid en overleg zijn we toen door de stad gaan wandelen en heeft Rokwens ons enkele mannenrok-gerelateerde plekjes in Antwerpen laten zien, zoals Dries van Noten, de tentoonstelling over Walter van den Beirendonck, waar we wegens tijdgebrek overigens niet naar binnen zijn gegaan, en een winkel van Fish and Chips, waar die in het verleden mannenrokken heeft verkocht. Bij het verlaten van de winkel ontstond er spontaan een opstopping van opnieuw een toeristengroep, die verbaasd naar ons stond te kijken en te fotograferen.

Uiteindelijk zijn we op een terras aan de Schelde neergestreken en hebben we daar gezellig wat gedronken, en werden we aangesproken met de vraag of we een vrijgezellenfeest hadden. Toen Jos ontkennend antwoordde, moest hij uitleggen wat het dan wel was. Na een aantal consumpties, gezellige maar ook diepzinnige gesprekken, en enig geharrewar met afrekenen zijn we vertrokken om een restaurant te gaan zoeken om wat te eten. Het liep inmiddels al tegen zessen, en niet iedereen ging mee om

Voor de lijst met namen kijk ik even naar Jos; hij heeft die beter op het netvlies dan ik, denk ik. Ik heb lang niet alle namen onthouden. Bovendien spreek je elkaar dan met de eigen naam aan, en dan weet je weer niet hoe die persoon op het forum heet. Lastig hoor.

De ontmoeting was op het Hendrik Conscienceplein, en bij een cafeetje in een aanpalend straatje hebben we eerst een kopje koffie gedronken en kennis gemaakt. Ik vond het leuk dat ik nu ook met Jan kennis heb kunnen maken. Hij bleek toch gekomen te zijn ondanks dat het vooraf nog niet zeker was. Chappoo! Iedereen bleek trouwens aangenaam gezelschap en het was aardig om te zien dat sommige personen elkaar mee bleken te valen. Als je de verhitte discussies op het forum leest dan lijkt het soms bijna alsof we elkaar naar het leven staan, maar bij zo'n ontmoeting zie je dat er hele leuke en prettige mensen achter schuil blijken te gaan.

Na de kennismaking zijn we gaan wandelen naar het Groenplein, waar Jan afscheid van ons nam. Op het Groenplein trok-

te eten. Een paar gingen er naar huis, Rokwens was al eerder vertrokken en Yoram en Radix moesten nog even naar het hotel en zouden later naar het restaurant komen. Zo kwam het dat we met zijn vieren een restaurant binnenstapten in afwachting van de twee Duitsers die zich nog bij ons zouden voegen. Dat liet even op zich wachten waardoor we pas laat gingen eten. Na afloop kwamen we weer terug op het Groenplein, alwaar een jongedame spontaan op Mik afstapte met de vraag: Mag ik met u op de foto? Nadat de foto gemaakt was scheidden onze wegen zich en gingen we allen ons weegs naar huis of hotel. Op de dag heb ik tot mijn niet geringe verbazing 2 verschillende mannen in rok in het wild gezien. Eén daarvan had ons in de smiezen maar maakte helaas geen contact. De ander zag ons niet. Een opmerkelijk hoge score aangezien ik normaliter zelden soortgenoten in het wild tegen kom, laat staan twee op dezelfde dag. Verder heb ik ook nog wat andere alternatieve en androgyne types gezien. Kennelijk biedt Antwerpen plaats aan veel andersdenkenden. Opmerkelijk genoeg trokken we desondanks toch

flink de aandacht. Ik heb veel mensen hun foto toestel op ons zien richten, wat ik persoonlijk weer wat minder vond. Wat mij betreft was het een geslaagde bijeenkomst.

Mik van Es:

Het was heel geslaagd. Heel fijn ook dat het Jan gelukt was erbij te zijn. Goed hem eens in levende lijve te zien en hem persoonlijk te spreken. Is toch heel anders dan via zo'n forumdiscussie. Bijzonder ook dat we met zoveel nationaliteiten bij elkaar waren (België, Frankrijk, Duitsland, Nederland). Goeie herinneringen heb ik ook aan de wijn op het tweede terras langs de Schelde en aan het eten. Het duurde wel even doordat we eerst moesten wachten op onze Duitse vrienden, maar het eten was vervolgens voortreffelijk evenals weer de wijn. Ik vind Antwerpen als stad voor dit soort bijeenkomsten, wat ontspannende dan Amsterdam. Het is was minder hectisch. Van de Franse mannen in rok kregen we een voorlichtings-foldertje. Wel een leuk idee, maar of dat echt werkt, weet ik eigenlijk niet. Het eerste wat ik zag staan was: Waarom? Voor de vrijheid! (Pour la liberté.) Voor Fransen natuurlijk een aansprekend argument. Ik denk dat wij zouden zeggen: 'Voor de democratie!'

Als je erover nadenkt, zit er aan het rok dragen door mannen inderdaad een duidelijke politieke implicatie. Het kan namelijk alleen in landen waarin de burgerrechten voldoende gewaarborgd zijn.

Persoonlijk denk ik dat wat je uitstraalt met je uiterlijk, veel belangrijker is. Veel mensen zien je. Dat gaat snel en automatisch. Maar hoeveel krijgen zo'n folder, lezen die en wat blijft er dan hangen? Ik ben dus geneigd te denken dat wat mannen in rok uitstralen, uiteindelijk veel belangrijker is dan zo'n folder.

Op de Catwalk Gespot

Op de catwalk voor de modepresentaties van voorjaar/zomer en najaar/winter 2011 weer voldoende mannenrokken gesignaleerd. Modeontwerpers zoals Carlo Pignatelli, Comme des Garçons, Dsquared2, Givenchy, Jean Paul Gaultier, Rick Owens en Tom Rebl hadden 1 of meerdere exemplaren in hun assortiment opgenomen. Een deel van de modeontwerpers toont de rok gedragen over een broek, zoals Jean Paul Gaultier, terwijl Comme des Garçons en Tom Rebl de mannenrok met blote benen presenteert.

Givenchy had voor de voorjaar/zomercollectie enkele rokken opgenomen waarbij ze dit combineren met een legging of panty. Voor de najaar/winter collectie hebben ze gekozen voor mannen in een korte broek gecombineerd met een panty. Daarnaast is de modepresentatie van voorjaar/zomer 2012 net geweest en daarbij tonen Rick Owens en Givenchy weer diverse mannen in een rok.

Rokken voor mannen zijn de laatste tijd veel in het nieuws. Mannenkleding is voor de 21e eeuw opnieuw uitgevonden voor de catwalkshows met mannen in designer rokken, jurken, en kilts. Internationaal gerenommeerde ontwerpers showen nu rokken voor mannen, een kledingstuk dat tot voor kort was voorbehouden voor de dames.

Givenchy Voorjaar/ zomer 2011

Givenchy
Voorjaar
2012

Givenchy Najaar 2011

Tom Rebl Voorjaar 2011

Op de catwalk van 2011 en ook in de ontwerpen voor 2012, zien we al een drastische verandering in de manier waarop mannen kleden, en een vervaging van de lijn tussen mannelijkheid en vrouwelijkheid. Bijgesneden t-shirts, One-schouder topjes, Leggings en zelfs Rokken gemakkelijk geïntroduceerd in de wereld van herenkleding. Dit brengt een frisse adem in een eerder zeer monotone industrie. Vrouwelijke stijl voor mannen komt voor bij bijna elke ontwerper zoals Givenchy, Emporio Armani en Calvin Klein, verder bij Ann Demeulemeester, Vivienne Westwood en Commes des Garçons, om maar een paar te noemen. Retailers hebben de trend overgenomen en nemen de belangrijkste androgyn mode-items, voor de meer gedurfde mannelijke klanten, op in hun collectie.

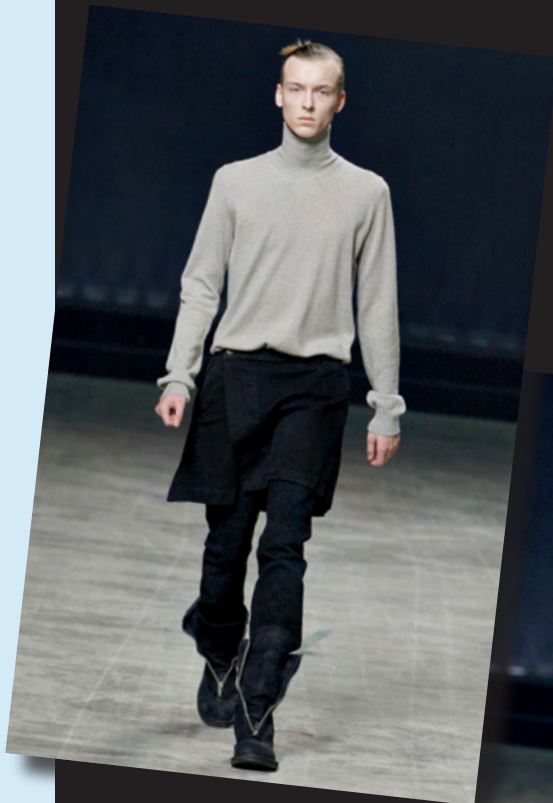
Goede rokken voor mannen lijken helemaal niet vrouwelijk. In feite, als je een man met een van die rokken voor mannen ziet, dan toont het veel kracht en zelfvertrouwen. De rokken vormen een alternatief voor conventionele mannencollectie, die zowel comfortabel en elegant als radicaal gedragen worden. Het is niet alleen vrouwelijk geïnspireerde herenkleding, maar het is ook het terug eigenen van culturele tradities op een eigentijdse manier.

Niet alleen is de rok voor mannen een vaak geziene trend bij de modeontwerpers 'momenteel is de mannen rok mode ook steeds meer en meer populair in de hedendaagse 'street-fashion'. Mannen die van mode houden omarmen dit alternatief als extra keuze in de kledingkast. Dit komt omdat de rok voor mannen stijl zo uniek en opstandig is en zo gemakkelijk te mengen met de dagelijkse kleding. Het laat nog echt een indruk op mensen achter, ook al is het maar een stukje kleding. Maar het is duidelijk, het zegt veel over de persoon die het draagt! Het is tegenwoordig nog erg gedurfd om als man een rok te dragen.

Rick Owens Najaar 2011

Commes des garçons Voorjaar/zomer 2011

Dsquared2
Najaar 2011

Hoe maak je het rok dragen mannelijk? Het is meestal vrij gemakkelijk om aan 'stoere' vrouwen rokken te komen die te dragen zijn met mannelijke t-shirts of shirts. En als je echt een stapje verder wil, kunnen mannen een rok dragen met een groot deel van de vrouwen toppen, T-shirts en tanks die er unisex uitzien.

Hedendaagse mode is het verleggen van grenzen. Geen regels, geen moeten! Plezier hebben en spelen met verschillende stijlen en verschillende soorten kleding. Stijl en mode zijn allemaal persoonlijke keuzes ook al proberen sommige mode-schrijvers je iets voor te schrijven, er is echt niet zoiets als 'in' of 'uit'.

Probeer de rok voor mannen!! Een uitbreiding op de saaie standaard garderobe. Het is helemaal in! Lang leve de mode-revolutie!

JeanPaulGaultier
Voorjaar/zomer
2011

Carlo Pignatelli
Najaar 2011

Rok in Museum

9 november 2010

Redactie: Het interview is begin november op televisie geweest bij het programma Zuks Dus van RTV Noord Holland.

Bijeenkomst Amsterdam

voor Mannen bijeenkomst

Van 1 oktober t/m 30 januari was er in het Amsterdams Historisch Museum de tentoonstelling A'DAM, man & mode te zien. Centraal in deze tentoonstelling staan de mannen en hun kledinggedrag door de eeuwen heen. Aangezien hier ook de mannenrok tentoongesteld zal worden leek het voor een aantal leden leuk om gezamenlijk naar deze tentoonstelling te gaan. Ecokilt, RokSterNL, Jos, Masker, Viqueen en Mik hebben dit gedaan waarbij tevens televisie opnamen door RTV Noord Holland zijn gemaakt. Onderstaand een verslag.

RokSterNL: 's Morgens kwam Jos samen met Ecokilt bij mij. Waarna we zijn vertrokken richting Amsterdam Zuid waar we de auto geparkeerd hebben om voor het laatste stukje tram 5 richting het centrum te nemen. Om 13.00 uur waren we bij het museum, want om 13.15 uur zou de verslaggever/cameraman van RTV Noord Holland arriveren. Eerst wat shots op straat gemaakt. We hadden wel bekijks, en we hadden samen ook lol. Daarna naar het museum en daar de nodige shots gemaakt. Er werd wel zorg besteed aan de opnamen en net als met de vorige opname van mij die in maart geweest zijn, wederom met respect voor ons.

Jos: Het interview, dat was afgesproken, heb ik als heel bijzonder ervaren. Deze man heeft alle tijd uitgetrokken voor ons. Daarnaast was het voor mij een bijzondere ervaring om enorm veel openbare aandacht te krijgen als man in rok. Ik heb dan ook enorm gebaald, omdat ik dacht enige foto's gemaakt te hebben van diverse groepen mensen, die van ons foto's maakten. Wat ik, net als de interviewer (en tevens cameraman), deed. De meeste indruk op mij heeft de groep Russische studenten op mij gemaakt: in eerste instantie heel veel gelach, gegiechel, maar uiteindelijk is toch een groepje meisjes en een jongen naar ons toegekomen om te vragen, waarom wij een rok droegen. Helaas kregen zij maar erg weinig tijd van hun leiding, zodat wij maar heel kort te tijd kregen om er meer over te vertellen.

RokSterNL: Even daarna nog op de binnenplaats van het museum wat shots gemaakt, en toen kwam er een grote groep van die pubers binnen. Uiteraard moesten deze lachen. Ja, daar zijn het pubers voor. Daarna kwamen er toch een paar van die meiden terug, uit interesse om te vragen waar dit voor was en waarom wij dit droegen. Het waren zoals ik had gehoord van Jos meisjes uit Rusland. Eentje sprak er Engels, en vertaalde wat ik in het Engels vertelde. Het ene meisje vertaalde het, en ze hadden er kennelijk begrip voor, omdat ik ze ook vertelde dat vrouwen heden ten dage ook broeken dragen, en dat wij dan ook het recht hebben om een rok te mogen dragen.

Masker: Viqueen en ik hadden wat moeite om elkaar te vinden rondom het station, maar toen we elkaar uiteindelijk gespot hadden, zijn we samen door Amsterdam richting museum gelopen. Toen we bij het museum waren aangekomen, bleek dat we veel te vroeg waren. We hebben in het museum restaurant even een kopje soep gegeten. Ik vond het fijn te merken, dat hij ondanks zijn enorme angsten toch goed is losgekomen en zichzelf kon zijn binnen de groep. De tentoonstelling was wat versnipperd en ging van 16e en 17e eeuwse kleding tot religieuze kleding waardoor ik het gevoel

had dat alles maar even aangestipt werd en er niet een echte diepgang in de tentoonstelling zat. Het vergelijk met andere bezoekers was best vermakelijk. Zeker die mensen die van zichzelf vinden, dat kleding belangrijk is en er zo saai bij lopen is hilarisch.

RokSterNL: Het museum op zich zelf is prachtig. Alleen vonden wij en ook de verslaggever/cameraman de tentoonstelling in zijn totaal tegenvallen wat opzet betreft. De verslaggever/cameraman vond het ook een beetje bij elkaar geplaatst en niet echt logisch. Alles stond door elkaar. Jos vertelde ook nog dat hij wel gedacht had dat er iets uit de hippietijd zou hangen, maar dat was niet zo. Dat had ik ook wel gedacht. Er hingen ook Japanse rokken. Dat waren van die hele lange gewaden.

Masker: Zelf was het ook weer om te ervaren dat ik als vrouw ook te midden van deze mannen mag mee doen. Viqueen, Ecokilt, Rokster, Jos en Mik, bedankt voor de gezellige middag.

Jos: Het was voor mij ook een mooie, maar lange dag. Het was heel fijn om elkaar weer eens terug te zien en vooral om andere leden van het forum te ontmoeten. Waarbij het bijzondere was, dat een van beide helemaal vertrouwd is met het anders dan anderen kleden, en de ander nog zoekende is. We kunnen dan zoveel van elkaar leren.

RokSterNL: Ik vermoed dat we omstreeks 15.15 uur klaar waren en toen zijn we samen met de verslaggever/cameraman nog ergens iets wezen drinken. Hij heeft toen nog een aantal foto's gemaakt van ons met mijn camera. Helaas omdat het al schemerde en hij niet graag met flits werkt, waren ze niet goed gelukt. Eentje heb ik een beetje kunnen bewerken zodat we toch een foto hebben van de groep. Daarna zijn wij nog even door de Kalverstraat wezen lopen,. Vervolgens weer terug naar het Centraal Station waar Masker, Mik, en Viqueen afscheid van ons hebben genomen. Jos, Ecokilt en ik zijn toen over het Damrak gelopen door de Kalverstraat en volgens mij ergens bij het Muntplein op de tram gestapt richting Amsterdam Buitenveldert. Ik heb een geweldige dag gehad.

Wie ben

ik? . . .

In de rubriek 'Wie ben ik' vragen we altijd een mannelijke rokdrager die over zijn rok dragen als man wil vertellen. Dit keer is het Jos. Jos is erg actief op het forum en hij heeft ook de laatste twee bijeenkomsten in Amsterdam en Antwerpen georganiseerd. Hierover meer in een ander artikel.

Ik ben dus Jos, 57 jaar, een aantal jaren getrouwd geweest, heb twee kinderen en woon in het zuiden van het land. Van kinds af aan heb ik al interesse voor rokken en jurken en droeg regelmatig mijn moeders kleding, maar wel stiekem.

Vanaf mijn 20e ongeveer ging ik er mee naar buiten, maar wel zo, dat ik niet herkenbaar was, doordat mensen mij alleen van achteren konden zien of op afstand. Dit ben ik in het geheim altijd blijven doen, ook nadat ik getrouwd was en mijn vrouw er niets van begreep en het ook niets vond. Na mijn scheiding een paar jaar geleden, ben ik op internet op zoek gegaan naar meer informatie en kwam daar de site van RoksterNL tegen. Met hem kort hierover gecorrespondeerd en daarna, op zijn advies, lid geworden van het forum "Rokvoormannen".

Intussen liep ik, als de kinderen er niet waren, vrijwel uitsluitend in rok in en om het huis. Gesteund door het forum ging ik steeds vaker naar buiten in rok, maar in het begin wel in omringende dorpen en plaatsen, waar niemand mij kende en maakte daar uitgebreide wandelingen. Vreemd genoeg kwam er eigenlijk amper commentaar op mijn kleding en voelde ik mij steeds vrijer.

Het meest irritant was altijd, dat ik me elke keer moest omkleden als ik even naar de winkel wilde of een brief naar de brievenbus brengen of wat dan ook. Soms kwam een van de kinderen onverwacht vroeg thuis en moest ik me snel even omkleden. Dit was ik langzaam beu. Op enig moment dus ook de rok aangehouden en er met de kinderen over gepraat. Zij vonden het maar raar en vroegen mij een broek aan te trekken als vrienden of klasgenoten thuis kwamen. In het begin heb daar gehoor aan gegeven, maar op enig moment staat er onverwacht iemand voor de deur en maakte ik open in rok.

Intussen is het 2008 en we hebben in het voorjaar al goed weer. Ik trek de stoute schoenen aan en ga in rok winkelen. Het valt amper op. In een paar maanden tijd ben ik helemaal om en draag amper nog een broek in mijn vrije tijd. Ik geniet met volle

teugen, draag mijn rokken met veel plezier en heb er intussen al heel veel. Ik begrijp nu ook een beetje, waarom veel vrouwen zoveel tijd nodig hebben met aankleden, want er is zoveel keuze.

Nu is het alweer 2011 en is de rok voor mij het meest normale kledingstuk geworden en draag in mijn vrije tijd vrijwel niet anders. Ik ga in rok vrijwel overal naar toe, behalve naar het werk. Gesprekken met anderen over mijn rok dragen, zijn over het algemeen heel positief. Men geeft mij groot gelijk, dat ik me gewoon kleeft, zoals ik het prettig vind. Zij geven ook vaak een compliment, omdat ik de rok draag, alsof het heel normaal is, dat een man een rok draagt. Steeds vaker komen mensen er voor uit, dat het ongelijk verdeeld is: de vrouw kan en mag alles aantrekken, zonder dat ze raar wordt aangekeken of dat ze in een hokje worden geduwd. Dit in tegenstelling tot de man, waar alles meteen vreemd wordt gevonden. Een man "mag" blijkbaar niet modebewust zijn of zich, net als een vrouw, naar believen anders kleden.

Samen met mijn dochter, haar vriend en mijn zoon zijn we gewoon op vakantie geweest in Italië. Tijdens een dagtochtje naar Pisa ook de kathedraal bezocht. De vriend van mijn dochter wilde niet mee naar binnen en heeft buiten gewacht.

Binnen gekomen bleek mijn dochter niet zedig genoeg gekleed te zijn en kreeg een of andere groene overgooier om haar schouders, die blijkbaar net iets te bloot waren, te bedekken. Ik mocht gewoon naar binnen in rok. Mijn zoon heeft de foto gemaakt.

Tot slot nog twee dingen:

Ik vind de rok, in bepaalde opzichten, een ondergewaardeerd kledingstuk, dat in mijn ogen veel te weinig wordt gedragen of het nu door een man of een vrouw is.

Het lekkerste vind ik om thuis, naar gelang het seizoen, mij te kleden in een lange of korte wijde rok, en zo te genieten van mijn vrijheid en om mij te kleden zoals ik dat prettig vind. De een draagt een ochtendjas, ik een wijde rok.

Jochie protesteert

in rok

CAMBRIDGE - De 12-jarige Chris Whitehead vond het zo oneerlijk dat hij volgens de regels van zijn school geen korte broek aan mocht, dat hij besloot dan maar een vrouwenrok aan te doen...

Dan maar in een rok, heeft Chris gedacht toen hij geen korte broek aan mocht naar school...

Het jochie uit het Britse Cambridge, was eerder terug naar huis gestuurd omdat hij met een korte broek naar school kwam. Ondanks het warme weer mocht dat niet, omdat het volgens de schoolregels is verboden. Chris vindt dat niet eerlijk omdat meisjes wel in een korte rok naar school mogen komen. Uit protest tegen de 'discriminatie' besloot Chris over te gaan tot een ludieke protestactie en verscheen hij in een meisjesrok op school... Een maas in de wet, want er staat niks in het schoolreglement te lezen over een verbod voor jongens om in een rok op school te verschijnen.

Human Rights Award

Zijn demonstratie kwam in diverse kranten over de hele wereld en hierdoor moest de school zijn uniform beleid herzien. Nu is Chris genomineerd voor de Young Person of the Year 2011 award op de Liberty Human Rights awards in Londen.

Bij het horen van zijn nominatie, zei hij tegen Cambridge News: "Ik weet zeker dat er andere mensen zijn die ook de award waardig zijn en ik verheug me er op hen te ontmoeten. Ik was echt verbaasd, omdat ik niet wist wat een positief effect dit zou hebben op zoveel mensen."

Chris was op dinsdag 22 november met zijn moeder Liz Hill naar de Southbank Centre in Londen aanwezig voor de ceremonie. Zijn trotse vader, Brian, uit Histon, zei: "Het is fantastisch. Het was een echte verrassing om te horen dat hij was voorgedragen."

Chris is samen met drie andere kandidaten genomineerd voor de award: Cerie Bullivant, Zin Derfoufi, en Abigail Stepnitz. Winnaar is Cerie Bullivant geworden.

Bijeenkomst Rok voor Mannen

11 juni 2011

Waarom gekozen voor een bijeenkomst in juni? het weer wordt steeds beter, het zonnetje schijnt vrolijk, de temperaturen stijgen en de rokjes worden steeds meer uit de kast gehaald. Tijd voor een nieuwe bijeenkomst dus. Dit keer is gekozen voor Amsterdam. JOS: Ondanks het feit, dat er nogal wat twijfels waren over het weer zijn we toch naar Amsterdam gereisd vanuit de diverse windstreken, alleen vanuit Duitsland nog een late afmelding gekregen van Radix, die door omstandigheden toch niet komen. Iedereen was ruimschoots op tijd in Amsterdam, alleen duurde het even voor iedereen in de regen het Leidse Plein gevonden had. Daar verzameld naast de fontein en heel chique een drankje genuttigd in het Hotel Americain.

Onder het nuttigen van het drankje een plan getrokken, hoe de middag in te vullen. Aangezien onze Belgische vrienden en ik ook graag een lekker biertje drinken, leek het zeer geschikt een wandeling te maken richting een van Amsterdams oudste biercafé's: Gollem in de Raamsteeg. Omdat het toch nog een beetje regende besloot Treintje alsnog een paraplu te kopen; dit bleek een zeer goede beslissing: twee minuten daarna stopte het met regenen en een kwartiertje later kwam de zon door; hij heeft hem dus niet nodig gehad. Het café was helaas gesloten en zijn we doorgelopen naar een vrouwencafé in de Jordaan.

We zaten er net, toen ik een sms'je kreeg van

Rokster met vraag of we ons amuseerden. Hierop heb ik hem bericht, dat het heel gezellig was en dat iedereen unaniem zei het jammer te vinden, dat hij er niet bij was. Aansluitend een wandeling naar een eenvoudig, maar lekker Italiaans restaurant gemaakt, daar lekker gegeten en terug gelopen naar het Leidse Plein, waar nog een groepsfoto is gemaakt. Hier afscheid van elkaar genomen en kon iedereen aan de thuisreis beginnen

Treintje: Leuke dag gehad gisteren, en weer met twee leuke forumleden kennis gemaakt. (Musa en Henry-L)

Al met al een aangenaam gezelschap en erg gezellig. Tijdens de wandelingen hebben we eigenlijk relatief weinig bekijks gehad. Wel regelmatig mensen die verwonderd naar ons keken, en soms iets zeiden als: "hee, kijk nou, mannen in rok" of "Leuk!", en een paar werkmannen die naar onze benen keken, maar verder eigenlijk weinig verheffends. Op Twitter heb ik slechts één Tweet gevonden, met de tekst:

"Zo leuk, groepje mannelijke mannen met rokjes lopen voorbij #zietergoeduit #moestenmeer-mannendoen". Blijkbaar kwamen we als groep leuk over.

MIK: Ik vond het heel geslaagd. Leuk om Musa en Henry voor het eerst in levende lijve te ontmoeten. We hebben leuk gekletst. Het was gezellig. En het was leuk om de reacties van het publiek te zien en te horen.

Volgorde foto:

Mikvanes---Henry---Jos---Musa---Treintje

“Finally” heeft het interview plaatsgevonden in Antwerpen (Groenplaats).

Eerst rustig kennisgemaakt op een terrasje, mijn “geschiedenis” en ontwikkeling als rokdragende man uitgelegd. Tevens de zoektocht (o.a. internet ... “rok voor mannen” / “herenparty”) naar andere mannen die ook een “afwijkend” maar normaal kleding gedrag hebben en dus rokken en/of nylons aan hun garderobe toevoegden.

Nadien samen de straat op om voorbijgangers aan te spreken & te interviewen. De passanten (mannen & vrouwen) varieerden van jong / oud en casual tot modern gekleed. Aan de geïnterviewden werd o.a. gevraagd: het zien van een man in rok & nylons, mannen zich zo ook kunnen / mogen kleden, meer mannen in rok / nylons op straat gewenst, indien hun partner zich zo kleed. Alle reacties / antwoorden waren overwegend positief, een oudere dame was iets neutraler. Tevens complimenten ontvangen van een vrouw: “mooie rok & schoenen” en van een man: “Aanmoedigend..”

Op de foto mijn outfit zoals tijdens het interview.

Het interview is uitgezonden op “RADIO 1” (VRT) in het programma “VANDAAG” op 4 november. Onderstaand de link naar het interview. <http://www.radio1.be/programmas/vandaag/mannen-rokken> Daarnaast is er nog een interview geweest met ontwerper Tim Van Steenbergem met als titel: Is er een toekomst voor mannenrokken?

Interview voor de Belgische radio

Mannen die een rok dragen, we kennen ze sinds David Beckham. Maar dan vooral in theorie. In het straatbeeld zijn ze redelijk zeldzaam. Toch zijn er wel degelijk mannen die graag in een rok rondlopen en dat zijn niet noodzakelijk travestieten. Dirk bijvoorbeeld, is een veertiger uit Antwerpen, die met een gerust hart de straat opgaat in rok en nylonkousen. Katrien Kubben, verslaggeefster voor Radio 1 van de VRT, trof hem op de Groenplaats in Antwerpen, waar hij niet al te veel opschudding veroorzaakte bij de voorbijgangers. Nevenstaand het verslag van Dirk.

MAN VAN NU

Blad voor mannen die hun garderobe willen uitbreiden met rokken.

Als je zelf info hebt voor dit blad, of je verhaal wilt doen, mail dan naar:

manvannu@rokvoormannen.nl

